

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 22 stycznia 2013r.

LEX-O.4131.2.2013.EB

Rada Gminy Karniewo
ul. Pułtуска 3
06-425 Karniewo

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 oraz art. 92 ustawy z dnia 8 marca 1990r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281 oraz z 2012 r. poz. 567)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Gminy Karniewo Nr XX/114/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. *w sprawie ustalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy Karniewo wraz z załącznikiem Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Karniewo.*

Uzasadnienie

W dniu 20 grudnia 2012r. Rada Gminy Karniewo podjęła uchwałę Nr XX/114/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. *w sprawie ustalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy Karniewo.* Integralną część uchwały stanowi załącznik zatytułowany *Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Karniewo.*

Uchwała powyższa została doręczona Wojewodzie Mazowieckiemu jako organowi nadzoru w dniu 24 grudnia 2012 r.

Jako podstawę prawną Rada Gminy wskazała art. 18 ust. 2 punkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) oraz art. 21 ust. 1 punkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. *o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego* (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.).

W myśl art. 21 ust. 1 pkt. 2 ustawy *o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego* rada gminy uchwała zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel; w razie gdy rada

gminy nie określi w uchwale odmiennych zasad, do lokali podnajmowanych przez gminę stosuje się odpowiednio zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy.

Konkretyzacja tego obowiązku dokonana została przez ustawodawcę w art. 21 ust. 3 tej ustawy, zgodnie z którym zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności:

- 1) wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca oddanie w najem lub w podnajem lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego, oraz wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniająca zastosowanie obniżek czynszu;
- 2) warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy;
- 3) kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i lokalu socjalnego;
- 4) warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach;
- 5) tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i o najem lokali socjalnych oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej;
- 6) zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy;
- 7) kryteria oddawania w najem lokali o powierzchni użytkowej przekraczającej 80 m².

Analizując treść kwestionowanego załącznika do uchwały Rady Gminy Karniewo stwierdzić należy, iż regulacje § 3 ust. 1 pkt 1, 3, 4, 5, 6, § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, § 5 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 5, 6, 7, § 6 ust. 3, § 8 ust. 5, § 11 ust. 1 § 12 ust. - w sposób istotny naruszają przepisy powszechnie obowiązującego prawa. Ponieważ powyższa uchwała nie zawiera obligatoryjnych elementów stwierdzenie nieważności następuje co do całości uchwały.

W § 3 ust. 1 załącznika do uchwały Rada postanowiła, że za osoby spełniające warunki do otrzymania lokalu ze względu na złe warunki mieszkaniowe i trudną sytuację materialną, uważa się: 1) osoby zamieszkujące w pomieszczeniach nie nadających się na stały pobyt ludzi lub w lokalach, w których na jedną osobę w gospodarstwie domowym przypada mniej niż 5m² powierzchni mieszkaniowej, a w przypadku gospodarstwa jednoosobowego mniej niż 15 m²; 3) osoby, które mają udokumentowane zamieszkanie na terenie Gminy Karniewo za okres co najmniej 5 ostatnich lat; 4) nie dewastowały dotychczas zajmowanych lokali mieszkalnych; 5) nie pogarszały celowo i własnym działaniem warunków mieszkaniowych; 6) nie powodowały z własnej winy zaległości czynszowych.

W ocenie organu nadzoru Rada podejmując wskazane powyżej zapisy § 3 ust. 1 załącznika do uchwały, naruszyła w sposób istotny art. 4 ustawy *o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego*, w którym ustawodawca określił osoby posiadające prawo do najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu mieszkaniowego oraz art. 21 ust. 3 pkt 2 powyższej ustawy. Z przywołanego bowiem przepisu wynika, że tworzenie warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy (ust. 1). Gmina, na zasadach i w wypadkach przewidzianych w ustawie, zapewnia lokale socjalne i lokale zamienne, a także zaspokaja potrzeby mieszkaniowe gospodarstw domowych o niskich dochodach (ust. 2).

Ustawodawca zatem w przepisach ustawowych zakreślił krąg osób posiadających prawo do najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu mieszkaniowego. Należą do niego - w myśl art. 4 ust. 1 i 2 ustawy - mieszkańcy gminy mający niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe i prowadzący gospodarstwa domowe o niskich dochodach. Dlatego też należy przyjąć, że krąg osób, którym gmina powinna stworzyć warunki do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych, został jednoznacznie określony, bowiem ustawa wolał prawodawcy nie

przewiduje innych ograniczeń ani też nie dała radzie gminy możliwości ograniczenia kręgu osób uprawnionych do ubiegania się o lokal mieszkalny z gminnego zasobu mieszkaniowego. W odróżnieniu od przesłanki wysokości osiąganego dochodu, której konkretyzację powierzono radzie gminy mocą art. 21 ust. 3 pkt 1 ustawy, Rada nie ma jakiegokolwiek upoważnienia do regulowania w tekście uchwały, że warunkiem wynajmowania lokalu z gminnego zasobu mieszkaniowego jest zamieszkiwanie w lokalu, w którym powierzchnia mieszkalna pokoi przypadająca na osobę wynosi poniżej 5 m² w gospodarstwie wieloosobowym i 15 m² w gospodarstwie jednoosobowym. W ocenie organu nadzoru Rada Gminy nie posiada kompetencji do definiowania przesłanki „złych warunków mieszkaniowych i trudnej sytuacji materialnej” poprzez ich konkretyzowanie za pomocą określenia maksymalnej powierzchni mieszkaniowej, która przypada na osobę.

W szczególności, zgodnie z przepisem § 3 ust. 1 pkt 3 kwestionowanego załącznika do uchwały, osoba spełniająca warunki do otrzymania lokalu to taka, która ma udokumentowane zamieszkanie na terenie Gminy Karniewo co najmniej 5 ostatnich lat.

Zdaniem organu nadzoru Rada Gminy nie posiada delegacji ustawowej do uchwalenia regulacji o takiej treści. Okres zamieszkiwania, zameldowania czy nawet pobytu danej osoby na terenie gminy nie ma jakiegokolwiek wpływu na to czy dana osoba uzyska statut członka wspólnoty samorządowej. Przyjęte rozwiązanie godzi w wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP zasadę równości wobec prawa, zgodnie z którą wszyscy są równi wobec prawa i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Od zasady równości Konstytucja nie zna żadnych wyjątków. Zasada równego traktowania wymaga by wszystkie podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną w tym samym stopniu były traktowane analogicznie, tzn. według jednakowej miary bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 maja 1998 r., sygn. akt K. 37/97). Dotyczy to również stosowania odpowiedniego kryterium różnicowania. Niedopuszczalny jest przepis uchwały w sprawie określenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, podjętych na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, odnoszący się „do długości okresu przebywania na terenie gminy”. Gmina realizując przypisane jej zadanie własne "tworzenia warunków zaspokajania potrzeb mieszkaniowych członków wspólnoty samorządowej" nie może arbitralnie, bez upoważnienia ustawowego wyłączać z grona członków wspólnoty osób, które zamieszkują na terenie gminy krócej niż 5 lat. Mieszkańcem gminy jest bowiem każda osoba fizyczna, która ma miejsce zamieszkania na terenie konkretnej gminy (podobnie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 19 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Sz 158/10).

Ponadto należy podkreślić, że Rada Gminy nie ma żadnych podstaw do rozumienia „warunków zamieszkiwania” inaczej niż warunków faktycznych zamieszkiwania (powierzchnia, wyposażenie, stan techniczny, ilość osób korzystających z lokalu itp.). Okoliczności prawne związane z lokalem i wnioskodawcą do tych „warunków zamieszkiwania” nie należą - wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 września 2011 r. (sygn. akt I OSK 1126/11)

Uzależnienie uprawnienia do tworzenia warunków zamieszkania kwalifikujących wnioskodawcę do ich poprawy od innego, nie przewidzianego w ustawie kryterium, w tym przypadku:

- zamieszkania w pomieszczeniach nie nadających się na stały pobyt ludzi lub w lokalach, w których na jedną osobę w gospodarstwie domowym przypada mniej niż 5m² powierzchni mieszkaniowej, a w przypadku gospodarstwa jednoosobowego mniej niż 15 m²;

- udokumentowanie zamieszkania na terenie Gminy Karniewo przez okres co najmniej 5 ostatnich lat;
- nie dewastowania dotychczas zajmowanych lokali mieszkalnych;
- nie pogarszania celowo i własnym działaniem warunków mieszkaniowych;
- nie powodowania z własnej winy zaległości czynszowych.

stanowi więc istotne naruszenie przepisów prawa.

W § 4 ust. 1 załącznika do uchwały Nr XX/114/2012 Rada Gminy Karniewo ustaliła, iż o przydział mieszkania komunalnego na czas nieoznaczony mogą ubiegać się osoby pełnoletnie, spełniające następujące warunki:

- 1) braku samodzielnego mieszkania (nie posiadanie tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego lub nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym),
- 2) zagęszczenia lokalu, w którym na członka gospodarstwa domowego przypada nie mniej niż 5m² ogólnej powierzchni pokoi lub mieszkanie w lokalu nie spełniających wymogów pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi.

Zapisy te także stanowią istotne naruszenie prawa z przyczyn wskazanych powyżej, a wynikających w szczególności z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy *o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego*. Posiadania tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego nie rozstrzyga jednoznacznie o braku po stronie zainteresowanego przesłanki niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych. Taki tytuł prawny może być bowiem obciążony wadą (czy to wynikającą z okoliczności o charakterze prawnym czy też faktycznym), która uniemożliwia zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych uprawnionego, może też zaistnieć sytuacja, gdy właściciel lokalu mieszkalnego, zmuszony trudną sytuacją materialną, przeniósł własność lokalu na inną osobę, pozostając jednocześnie bez środków na zaspokojenie swoich potrzeb mieszkaniowych we własnym zakresie (podobnie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 2 lipca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wr 101/09 oraz wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 lutego 2012 r., sygn. akt: IV SA/Po 1045/11).

W § 5 ust. 1 załącznika do uchwały Nr XX/114/2012 Rada Gminy Karniewo ustaliła, iż o przydział lokalu socjalnego mogą się ubiegać osoby pełnoletnie zamieszkujące na terenie Gminy Karniewo, spełniające następujące warunki:

- 1) utraciła mieszkanie na skutek klęski żywiołowej, katastrofy, pożaru,
- 2) zamieszkuje w trudnych warunkach mieszkaniowych,
- 3) zamieszkuje w pomieszczeniach nienadających się na pobyt stały ludzi, (...),
- 5) zamieszkiwała w ośrodkach dla bezdomnych, jeżeli wcześniej zamieszkiwał a na stałe na terenie gminy,
- 6) jest bezdomna (w przypadku ostatniego zameldowania na terenie Gminy Karniewo),
- 7) zagęszczenie lokalu, w którym na członka gospodarstwa domowego przypada nie mniej niż 5m² ogólnej powierzchni pokoi lub mieszkanie w lokalu nie spełniających wymogów pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi.

Należy stwierdzić, że Ustawodawca w art. 23 ust. 2 ustawy wprowadził przesłankę braku tytułu prawnego do lokalu jako jedno z kryterium przyznania lokalu socjalnego, a więc lokalu tej kategorii, która przeznaczona jest dla osób najbardziej potrzebujących pomocy ze strony wspólnoty samorządowej, u których zachodzi kwalifikowana postać niemożności zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych. Niedopuszczalne jest zatem w świetle dyspozycji przepisu art. 4 ust. 1 ustawy stanowienie o innych kryteriach, ograniczających prawo do ubiegania się o gminny lokal socjalny. Powyższe warunki określone przez Radę Gminy Karniewo w § 5 załącznika do uchwały Nr XX/114/2012 stanowią przekroczenie kompetencji Rady Gminy w regulowaniu warunków do przydziału lokalu socjalnego i jako takie stanowią

istotne naruszenie prawa, w szczególności art. 23 ust 2 ustawy *o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego*.

Istotnie naruszającą art. 21 ust.3 ustawy *o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego* regulację zawarła Rada Gminy Karniewo w § 6 załącznika do uchwały. Z mocy postanowienia Rady skreślenie z listy uprawnionych do ubiegania się o przydział mieszkania komunalnego i lokalu socjalnego następuje w przypadku, ustalenia, że 1) dane zawarte we wniosku są nieprawdziwe, 2) wnioskodawca lub jego współmałżonek posiada tytuł prawny do innego lokalu lub posiada nieruchomość zabudowaną budynkiem mieszkalnym, oraz 3) wnioskodawca nie zamieszkuje na terenie Gminy Karniewo przez okres dłuższy niż 5 lat, 4) wnioskodawca, z którym jest utrudniony kontakt, brak informacji o zmianie adresu do korespondencji jak również przez okres 2 lat nie wykazuje zainteresowania sprawą przydziału mieszkania, 5) na wniosek strony.

Należy wskazać, że Ustawodawca w ustawie *o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego* nie przewidział możliwości tworzenia „listy uprawnionych do ubiegania się o przydział mieszkania komunalnego i lokalu socjalnego”, tym bardziej, nie ustalił kryteriów czy warunków uprawniających do skreślenia z tej listy osób ubiegających się o najem lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy.

W **Rozdziale IV** „Warunki dokonywania zmiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zmiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach” załącznika Rada Gminy uchwaliła w § 8 ust. 5 „Nie zezwala się na dokonanie zamiany gdy nie jest to w interesie Gminy”.

W ocenie organu nadzoru powyższa regulacja stanowi istotne naruszenie prawa ponieważ posiada zbyt wysoki poziom ogólności, który może przyczynić się do powstania wątpliwości interpretacyjnych w toku stosowania uchwały. Potwierdzeniem powyższej argumentacji jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 września 2008 r. który stwierdza: *Wprowadzenie w uchwale będącej aktem prawa miejscowego uregulowań sformułowanych w sposób trudny do jednoznacznego odczytania stanowi istotne naruszenie prawa* (III SA/Wr 358/08).

Jak stanowi § 12 ust. 1 załącznika w razie opuszczenia przez najemcę lokalu mieszkalnego i pozostania w nim osób zamieszkujących dotychczas wspólnie z najemcą nieprzerwanie co najmniej 3 lata, uprawnieni do zawarcia umowy najmu są zamieszkujący w tym lokalu zstępni, wstępni, osoby przysposobione, pełnoletnie rodzeństwo oraz pełnoletni zstępni rodzeństwa, jeżeli osoby te nie posiadają tytułu prawnego do innego lokalu.

W ocenie organu nadzoru określeniem sposobu postępowania z osobami, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę nie jest określenie dodatkowych, poza przewidzianymi w art. 4 ustawy (dochód, niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe) przesłanek umożliwiających ubieganie się o najem lokali, tak jak to postanowiono w § 12 ust 1 załącznika do uchwały.

Rada winna określić sposób postępowania wobec takich osób tj. m.in. ustalić jak długo mogą one dalej korzystać z lokalu gminy, jaką procedurą są objęte, jakie wymogi muszą spełnić, by mogły ubiegać się o przyznanie najmu lokalu.

W związku z powyższym także ta regulacja stanowi istotne naruszenie art. 12 ust. 3 pkt 6 cyt. wyżej ustawy.

Rozdział V załącznika „Tryb rozpoznawania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i o najem lokali socjalnych oraz sposób poddawania tych spraw kontroli społecznej” nie zawiera w swej treści zapisów dotyczących sposobu poddania

spaw związanych z rozpatrywaniem i załatwianiem wniosków o najem lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy kontroli społecznej.

Przepis art. 21 ust. 3 pkt. 5 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego stanowi, że zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i o najem lokali socjalnych oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej.

Poddanie kontroli społecznej oznacza powołanie organu mającego realizować i urzeczywistniać zasady sprawiedliwości społecznej. Organ taki może być wyłącznie organem kontrolnym (opiniującym), współdziałającym z organami uprawnionymi przy realizacji zadań ustawowych. W kwestionowanej regulacji, Rada Gminy Karniewo kontrolę społeczną, o której mowa wyżej, powierzyła Referatowi Rozwoju, Infrastruktury, Planowania Przestrzennego, Rolnictwa, Gospodarki Gruntami i Ochrony Środowiska, która stanowi komórkę organizacyjną Urzędu Gminy Karniewo, nie jest zaś „czynnikiem społecznym”. W konsekwencji, Rada nie wypełniła normy kompetencyjnej, która wylicza obligatoryjne elementy uchwały w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy.

Poddanie kontroli społecznej trybu rozpatrywania i załatwiania wniosków musi mieć wymiar realny, gwarantujący możliwość faktycznego oddziaływania czynnika społecznego na podejmowane decyzje. Zapis § 11 ust. 1 i 2 kwestionowanej uchwały, stanowiący, iż kontrole społeczną sprawuje Referat Urzędu Gminy nie spełnia w ocenie organu nadzoru założeń ustawy.

W konsekwencji, w badanej uchwale brak jest regulacji obligatoryjnej. Przesądza to o **konieczności stwierdzenia nieważności aktu normatywnego w całości.**

Reasumując, stwierdzić należy, że Rada Miejska w Karniewie wprowadzając zapisy w § 3 ust. 1 pkt 1, 3, 4, 5, 6, w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 w § 5 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 5, 6, 7, w § 6, w § 8 ust. 5, w § 11 i § 12 ust. 1 uchwały Nr XX/114/2012 z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie *ustalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy Karniewo* omówione powyżej, w sposób niczym nieuzasadniony pozbawiła, z góry określone grupy mieszkańców Gminy Karniewo, prawa do zawarcia umowy najmu lokalu pochodzącego z mieszkaniowego zasobu gminy. Podejmując kwestionowane w treści rozstrzygnięcia nadzorcze regulacje Rada przekroczyła swoje ustawowe uprawnienia, ponieważ krąg osób uprawnionych do ubiegania się o zawarcie umowy najmu lokalu z zasobu mieszkaniowego gminy określa już art. 4 ust. 1 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym należą do niego wszyscy członkowie wspólnoty samorządowej posiadający niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe i osiągający niskie dochody.

Mając na uwadze opisane powyżej przypadki istotnego naruszenia prawa organ nadzoru orzekł jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia wnoszona za pośrednictwem organu, który zaskarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI
WZ.
Dariusz Piątek
Wicewojewoda Mazowiecki